

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B3-3T/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321010257
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Halvoňová
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1321010257.16

Uznesenie

Mestský súd Bratislava I samosudkyňou JUDr. Ivetou Halvoňovou v trestnej veci obž. T. P. pre prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.12.2025 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného zákona súd trestnú vec obžalovaného

T. P.Á., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku

pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona vedenú na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. B3-3T/40/2021, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 13.10.2020 v čase o 16.00 hod na D.Ú.N. E. Č.. XXXX/XX, Miloslavov časť J. R. bol pod vplyvom alkoholu, pričom mu nebolo umožnené, aby sa stretol so svojou maloletou dcérou S.S., nar. XX.XX.XXXX, následne obišiel cez záhradu budovu rodinného domu a vnikol cez terasové dvere, ktoré boli poškodené v oblasti zámku a netvorili prekážku pri vstupe do samotného rodinného domu, pri vstupe do nehnuteľnosti, kde následne opakovane slovne napádal a vulgárne urážal svoju manželku L. P. a svokru L. R.Ž.E.Ú. a v dome zostal do dňa 14.10.2020 do 09.20 hod.

napriek tomu, že podľa rozhodnutia Okresného súdu BA III, sp. zn. 46C/1/2020-15 zo dňa 09.01.2020, právoplatného odo dňa 31.01.2020 má obvinený zákaz vstupovať do dotknutého spoločného obydlia zákaz priblížiť sa k manželke Mariane Spišákovej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov,

p o s t u p u j e

Okresnému úradu Bratislava na prejednanie ako priestupok.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III podal na Okresný súd Bratislava III obžalobu na obžalovaného T. P. pre prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom vyššie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného T. P., poškodených L. P., L. R., svedkyne W. a svedka G. Š., oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný T. P. v podstate spáchanie trestného činu poprel. Uviedol, že v tej dobe pracoval, takže nepožíval alkoholické nápoje i keď je pravdou, že v ten deň požil alkohol. Poškodená ho volávala do domu k deťom i napriek zákazu vstupu do obydlia a priblíženia sa k poškodenej, dokonca v dome tesne pred tým asi 5 týždňov býval, boli spolu aj na dovolenke. Taktiež nie je pravdou, že by sa mal poškodenej vyhrážať, ba opak je pravdou.

Podľa vyjadrenia obžalovaného celý skutok je vyprodukovaný poškodenu a jej matkou, pretože ho chceli dostať z bytu, sama poškodená hio viackrát volala do domu i napriek zákazu.

Svedkyňa - poškodená L. P.B. vo svojej výpovedi uviedla, že v predmetný deň bola obžalovaným atakovaná pred domom, obžalovaný neakceptoval zákaz vstupu do obydlia. V predmetný deň vstúpil do domu cez terasu, balkónové dvere, bol agresívny, nechcel odísť, ráno ho našli v obývačke a mama je povedala, že počas toho, ako bola dcéru odniesť do škôlky ju napadol.

Je pravdou, že obžalovaný u nich býval, posledné asi dva týždne, chodieval k nim, ale nebolo to s jej súhlasom. Boli spoločne aj na dovolenke v Trenčianskych Tepliciach.

Výpoveď poškodenej potvrdila i jej matka - poškodená L. R., ktorá uviedla, že v predmetný deň obžalovaný prišiel navštíviť deti, bol podgurážený a preto mu to nedovolili, pričom on to nerešpektoval a do domu vošiel cez balkónové dvere. Napriek ich protestom, obžalovaný zotrval v byte, bol hlučný, vulgárny, nadával jej dcére, preto sa v dome zamkli. Na druhý deň našli obžalovaného sedieť v obývačke a z bytu nechcel odísť. V čase, keď dcéra išla odvieť svoju dcéru do škôlky, obžalovaný je napadol- začal ju vyháňať z bytu.

Svedkyňa W. vypovedala že obžalovaného videla asi 2x na súde a raz v L.. Bývalá manželka obžalovaného ich požiadala o pomoc pretože mala problémy vo vzťahu, že manžel je závislý na alkoholických nápojov a že v rodine sú problémy. Vzťah poškodenej s obžalovaným mal také etapy, rozprávala že niekedy bol obžalovaný verbálne agresívny, mal dokonca zákaz priblíženia a vstup do obydlija, potom uviedla, že stav sa stabilizoval, cez Covid, kedy obžalovaný komunikoval s deťmi cez aplikáciu ZOOM. Ona osobne videla obžalovaného na terase rodinného domu, a má vedomosť o tom, že keď obžalovaný mal tie lepšie obdobia tak chodieval pomáhať poškodenej s deťmi i napriek zákazu. V čase keď bola na návšteve rodinného domu a bol tam aj obžalovaný, vtedy nemala pocit ohrozenia zo strany obžalovaného, bol normálny, bol triezvy.

Svedok G. Š. vo svojej výpovedi uviedol, že ich našou klientkou bola p. P. a jej deti. Riešili porozvodové vzťahy, s obžalovaným sa on nestretol. Poškodená im však uviedla, že obžalovaný sa pohybuje po okolí domu a aj, že ho párkrát vpustila do domu.

Z listinných dôkazov na návrh prokurátora súd oboznámil uznesenie Okresného ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie ktorým ukladá obžalovanému, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu na adrese J. R. J. XXXX L. taktiež uložil obžalovanému, aby sa nepriblížil nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou vykonávania procesných úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo procesných úkonov vykonávanými orgánmi činnými v trestnom konaní alebo inými orgánmi verejnej moci v priestoroch nimi určenými. údu Bratislava III sp. zn. 45C/1/2020 zo dňa 9.januára 2020.

Na základe vykonaného dokazovania súd konštatuje, že konanie obžalovaného síce po formálnej stránke naplnilo znaky trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia ale vzhľadom k charakteru konanie obžalovaného, okolnostiam jeho spáchania, pohnútky obžalovaného a jeho závažnosti možno konštatovať, že závažnosť konania obžalovaného bola nepatrná.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. To znamená, že jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu, je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu). Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinu, sa týkajú:

a) konania, následku a okolnosti spáchania prečinu (test objektívnej stránky) a

b) miery zavinenia a pohnútky k činu (test subjektívnej stránky).

Zmienené kritériá sú tak rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne bez toho, aby niektoré boli "preceňované", resp. "silnejšie" na úkor ostatných. Závažnosť niektorého protispoločenského konania býva spravidla deliacou čiarou medzi trestným činom a priestupkom. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako prečin je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj existencia pozitívneho záveru o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná.

Trestné právo má byť len krajným prostriedkom (ultima ratio). Ak je porušenie práva nepatrné, bez významnej spoločenskej škodlivosti, alebo ho možno riešiť inými právnymi prostriedkami nemá byť postihované trestným právom aj keď sú formálne znaky trestného činu splnené.

Súd konštatuje, že na jednej strane došlo konaním obžalovaného k porušeniu zákazu priblíženia sa k poškodenej , avšak na druhej strane - ako uviedol obžalovaný i poškodená, obžalovaný domov chodil, býval tam, boli spoločne na dovolenke - keď bol triezvy poškodenej jeho prítomnosť nevadila, nekontaktovala políciu. Len keď prišiel do domu pod vplyvom alkoholických nápojov a správal sa agresívne - vtedy až poškodená volala políciu. V danom prípade síce po formálnej stránke konanie obžalovaného vykazuje znaky prečinu marenia úradného rozhodnutia ale po stránke materiálnej možno konštatovať že konanie obžalovaného bolo nepochopiteľné.

Obžalovaný bol zvyknutý chodiť domov, býval tam, staral sa o deti , poškodená jeho konania nenamietala, políciu nevolala - takže nemohol , resp. nepredpokladal, možno i vzhľadom ku skutočnosti, že bol pod vplyvom alkoholických nápojov, že by táto v tomto prípade volala políciu. Spolužitie obžalovaného s poškodenou možno označiť ako turbulentné, kde iniciátorom bol obžalovaný. Na strane druhej nemožno odignorovať tú skutočnosť, že poškodená tolerovala prítomnosť obžalovaného v dome na Rúfusovej ulici, čím mu v podstate umožnila konania popísané v obžalobe. Tieto skutočnosti nijako neospravedlňujú konanie obžalovaného , na druhej strane ich nemožno opomíňať. V tomto smere súd zameral svoju pozornosť nielen na negatívne stránky spolužitia ale aj na tie kladné.

Na druhej strane, ako vyplýva z výpovede poškodenej a jej mamy, obžalovaný sa počas pobytu doma správal agresívne, bol hlučný, nadával, preto súd konanie vyhodnotil len ako priestupok proti občianskemu spolužitiu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd Bratislava cestou Mestského súdu Bratislava I.